

3. časť

Jozef a jeho bratia

(Popros teraz pekne rodičov, aby ti prečítali nasledovný príbeh – najlepšie niekedy večer, keď všade vládne príjemná nálada a všetci máte čas a pohodu)

V tejto časti sa vrátíme k príbehu z prvej časti. Pamätáte sa ešte na Jakuba? Ako pokračuje jeho príbeh? Jakub žil v Kanaáne a mal dvanásť synov. Volali sa Ruben, Simeon, Lévi, Júda, Dan, Neftali, Gad, Aser, Isachar, Zabulon, Jozef a najmladší Benjamín. Jakub mal zo všetkých najradšej Jozefa a dal mu urobiť prekrásnu pestrofarebnú tuniku – dlhý odev až

po členky, aký nosievali zámožní ľudia. Bratia, ktorí už aj tak žiarlili na Jozefa začali ho od tej chvíle nenávidieť. Jednej noci sa Jozefovi snívalo, že počas žatvy viazal s bratmi snopy a snopy bratov sa pred jeho snopom hodili na zem. V úprimnosti vyrozprával sen bratom, čím len zväčšil ich nenávisť. Aj ďalší sen vyrozprával bratom a otcovi: Snívalo sa mu, že slnko, mesiac a jedenásť hviezd sa mu poklonili. Bratia len mlčky na seba pozreli a srdcia im pukali závisťou.

O niekoľko dní sa Jozefovi bratia vybrali pást' na polia ovce. Jakub poslal Jozefa za nimi. Bratia už z diaľky videli prichádzať Jozefa v jeho pestrofarebnej tunike. „Teraz nadišla naša chvíľa“, hovorili si. „Zabijeme ho a hodíme ho od nádrže na vodu. Otcovi povieme, že ho napadla divá zver. Najstarší Ruben však povedal: „Nesiahajme mu na život, hod'me ho iba do nádrže a neprelievajme jeho krv.“ Len čo Jozef prišiel k bratom, schytili ho, strhli z neho tuniku a hodili ho do prázdnej nádrže. Sami si posadali jesť, keď tu zrazu zbadali karavánu, ktorá smerovala do Egypta. Vtedy Júda navrhol, aby Jozefa predali. Vytiahli ho a predali za dvadsať strieborných. Potom zabili kozľa a namočili Jozefovu tuniku do jeho krvi. Prišli domov, ukázali ju otcovi a vraveli, že ju cestou našli. Jakubovu dušu naplnil smútok, lebo jeho milovaného syna zožrala divá zver. Jozefa zatiaľ v Egypte predali za otroka.

S Jozefom bol však Boh, pomáhal mu a požehnával každú jeho prácu. Jozef bol sluhom v Putifarovom dome, ktorý bol s ním veľmi spokojný a čoskoro zveril do jeho rúk všetko, čo mal. Jozef bol pekný mladík a zapáčil sa Putifarovej žene. Tá sa ho snažila zviest', ale Jozef ju odmietol. Povedal jej: Tvoj muž mi verí, nemôžeš odo mňa žiadať, aby som zradil Boha a podviedol tvojho muža. Ona sa nahnevala na Jozefa a vymyslela si nepravdivý príbeh, s tým, že jej Jozef chcel ublížiť. Keď sa to dozvedel Putifar, dal Jozefa zavrieť do žalára. Hlavný žalárnik si však obľúbil Jozefa a zveril mu dozeranie ostatných väzňov. S Jozefom boli vo väzení aj faraónov čašník a pekáč. Faraón bol hlavným panovníkom nad celým Egyptom. Jednej noci sa im snívali sny, ktoré nevedeli vysvetliť. Pomohol im Jozef, ktorý im vyložil, čo sny znamenajú. Čašníkov sa snívali o strapcoch hrozna, z ktorých vytlačil šťavu do faraónovej čaše. Jozef mu povedal, že ho faraón čoskoro prepustí na slobodu. A naozaj sa tak stalo. Jozef ho poprosil, aby si na neho spomenul, keď vyjde z väzenia. Pekárovi sa snívalo o košíkoch s pečivom pre faraóna, ktoré však vyzobali vtáky do poslednej omrvinky. Jozef mu povedal, že ho o pár dní obesia a stalo sa tak. Čašník však po východe z väzenia na Jozefa zabudol.

Spomenul si na neho až po tom, čo sa faraónovi snívali sny, ktoré mu nik nevedel vysvetliť. Snívalo sa mu, že stál na brehu rieky Níl, z ktorej vystúpilo sedem tučných a pekných kráv. Za nimi však vystúpilo sedem vychudnutých a škaredých kráv a zožrali tie tučné kravy. Potom videl sedem plných a krásnych klasov, ktoré vyrástli z jedného stbla. Hneď za nimi vyrástlo sedem malých a prázdnych klasov, ktoré pohltili tých sedem plných. Vtedy si čašník spomenul na Jozefa a vyrozprával faraónovi celý príbeh z väzenia. Faraón teda poslal po Jozefa do väzenia a vyrozprával mu svoje sny. Jozef popremýšľal a povedal: „Sám Boh ti oznamuje, čo sa stane. Nasledujúcich sedem rokov prinesie Egyptu hojnosť. Po nich však bude nasledovať sedem rokov hladu. Preto obilie z rokov hojnosti treba dobre uskladniť, aby bolo čo jesť v ďalších siedmich rokoch. Faraónovi sa páčila Jozefova reč a vymenoval ho do najvyššieho úradu v Egypte. Pod Jozefovým dohľadom sa obilie urodené v rokoch hojnosti zväžalo do sýpok a uskladňovalo, takže v rokoch neúrody bolo čo jesť. Po úrodných rokoch nastal na celej zemi veľký hlad. Všetci chodili do Egypta kupovať obilie od Jozefa. Aj Jakubovi synovia sa pobrali kúpiť obilie. Doma nechali iba najmladšieho Benjamína. Keď prišli do Egypta, poklonili sa Jozefovi a ten ich hneď spoznal. Oni však vôbec netušili, kto stojí pred nimi. „Ste vyzvedači! Prišli ste, aby ste zistili, ako by sa dalo krajine uškodiť,“ obvinil ich Jozef. Oni sa však bránili: „Nie! Prichádzame z krajiny Kanaán a chceme kúpiť obilie pre naše rodiny. Bolo nás dvanásť bratov, ale najmladší zostal doma s otcom a jeden je už mŕtvy. Jozef namietal: „Prečo by som vám mal veriť? Musíte mi dokázať, že nie ste vyzvedači. Vráťte sa do svojej krajiny a prived'te so sebou aj najmladšieho brata. Potom budem vedieť, či hovoríte pravdu. Zoberte toto obilie do svojej krajiny a príd'te späť so svojím najmladším bratom. Bratia si uvedomili, že to je odplata za ich zlé zaobchádzanie s Jozefom. Jozef ich počul, ako si toto šepkali a musel sa vzdialiť, aby si nevšimli, že plače. Oni nevedeli, že im Jozef rozumie, pretože sa zámerne s nimi rozprával cez tlmočníka. Jozef im dal naplniť vrecia obilím a tajne im tam vložil ich peniaze. Na spiatocnej ceste to jeden z bratov zistil, ale už sa nevracali späť, ale prišli k Jakubovi a všetko mu vyrozprávali. Jakub žalostil: „Oberáte ma o moje deti. Vzali ste mi Jozefa a teraz aj najmladšieho Benjamína. Ak ho zastihne nešťastie, od žiaľu zomriem.“ Obilie sa však rýchlo minulo a tak museli bratia opäť do Egypta. Vzali so sebou aj Benjamína.

Prišli do Egypta a Jozef ich pozval do svojho domu. Bratia sa zľakli, že ich obžalujú pre peniaze, čo si našli doma vo vreciach, ale správca domu ich upokojil a povedal, že im žiadne peniaze nechýbali. Keď sa objavil Jozef, bratia sa mu uklonili a položili pred neho peniaze a aj dary, ktoré mu poslal Jakub. Pri pohľade na Benjamína musel Jozef odísť z izby, aby nevideli, že plače. Potom sa vrátil a ponúkol im najlepšie jedlo a nápoje. Po večeri Jozef prikázal sluhom, aby naplnili vrecia jeho bratov obilím a navrch dal opäť peniaze. Do Benjamínovho vreca však dal ukryť svoju striebornú čašu. Na svitaní sa bratia vypravili na cestu domov. Ešte nestihli zájsť ďaleko, keď ich dobehol Jozefov správca a hneď im začal prehľadávať vrecia. A keď v Benjamínovom objavil striebornú čašu, správca ich zatkol a odviezol späť. V Jozefovom dome bratia znovu

padli pred ním na kolená a prosili o zľutovanie. Jozef im povedal: „Môžete sa vrátiť domov, ale ten, u ktorého sa našla moja čaša, tu ostane a bude mojím otrokom.“ Júda ho úpenlivo prosil: „Nenechávaj si Benjamína. Ak sa on nevráti naspäť k nášmu otcovi, ten zomrie od veľkého žiaľu. Má ho veľmi rád. Nechaj si namiesto neho mňa!“ Keď Jozef videl, že bratia sú ochotní dať život za svojho brata, prezradil im kto je. „Som váš brat Jozef, ktorého ste predali do Egypta za otroka. Pán bol so mnou a pomáhal mi. Teraz som najvyšší faraónov poradca a správca Egypta. Musíte sa tu usadiť, lebo pred nami je ešte päť rokov hladu. Choďte domov a vráťte sa s celou rodinou, ja sa o vás postarám.“ Objal Benjamína a plakal. Podobne objal aj všetkých bratov. Keď sa bratia vrátili domov, oznámili Jakubovi, že Jozef je nažive. Jakub sa novine veľmi potešil a všetci sa vydali na cestu do Egypta.

ÚLOHY

① Dostali sme sa na koniec Jozefovho príbehu. V ňom sme si všimli zlé konanie jeho bratov. Skús porozmýšľať a napísať, prečo jeho bratia vykonali takú krivdu na svojom bratovi. Aké dôvody ich k tomu viedli.

.....

.....

.....

② V druhej úlohe si budeme všímať, aké zlo a hriech pôsobia v našej dobe. Z takéhoto poznania hriechu môžeme zistiť, že zlo naozaj robí zle a môžeme sa rozhodnúť vyvarovať sa zla a hriechu v každej podobe. Urob to na základe pozorovania. Počas celého týždňa sa snaž všímať si, aké zlo, hriechy vidíš v okolí seba, tam kde žiješ. To, čo si našiel, napíš do voľného rámčeka.

③ Keď prišiel Ježiš, ukázal nám aj príčiny zla. Prečo človek koná zlo, robí hriech. Odkiaľ to všetko pramení? Aby si sa to dozvedel, prečítaj si nasledujúcu časť z evanjelia.

➤ Mk 7, 14-23

➤ Z úvodu Biblie si môžeš prečítať príbeh o Adamovi a Eve a tiež o Kainovi a Ábelovi

④ Teraz si urobíme malé zhrnutie. Z toho, čo si sa doteraz dozvedel, môžeme zistiť Nepriateľovu taktiku. Z tabuľky si ju môžeš preštudovať a porovnať, či to naozaj takto funguje.

etapy	hriech	Ako rozmýšľa hriešnik?	Aké heslá používa
pokušenie	<i>závisť</i>	Jozef dostal pestrofarebnú tuniku a ja čo budem mať!	„on sa má lepšie ako ja“
myšlienka	<i>pýcha</i>	Neviem prečo ho má otec radšej ako mňa. A čo som ja horší!	„musím byť niečím výnimočný“
slovo	<i>nenávisť</i>	Podme, zabime ho a budeme mať od neho pokoj.	„nie je to až také zlé, veď načo sa vychvaľoval“
skutok	<i>hnev</i>	Schytili ho, strhli z neho šaty a hodili do cisterny. Spoločne sme sa dohodli a preto to nemôže byť až také zlé.	„všetci tak konajú, prečo by som teda aj ja nemohol“

⑤ Aby sme sa mohli hriechu vyvarovať, treba poznať, uznať si a oľutovať, zlo, ktoré sme urobili. To sa nauč počas večerného spytovania svedomia.

Ako na to:

Pred spaním, v čase modlitby si spomeň na deň, ktorý si prežil. Poďakuj Bohu, za všetko dobré a pekné, čo si zažil a uvedom si, čo ťa počas dňa najviac pokúšalo, aké hriechy si urobil. To z úprimného srdca oľutuj?

Skús porozmýšľať na ktorý z hlavných hriechov ťa Nepriateľ najviac pokúša?

Nezabúdaj

Ako sa volá zlo, urobené ľuďmi?

Hriech

Čo spôsobuje hriech?

Ničí človeka, vzťahy s blíznymi, s Bohom a so svetom.

Prvý hriech, ktorý spáchali Adam a Eva sa volá dedičný hriech

Prečo voláme hriech prvých ľuďí aj dedičným hriechom?

Lebo týmto hriechom a jeho následkami sa narodí každý človek

Aké sú hlavné hriechy?

7 hlavných hriechov :

- Hnev
- Pýcha
- Obžerstvo
- Lakomstvo
- Závisť
- Lenivosť
- Smilstvo

Kedy sa my prehrešujeme?

Keď vedome a dobrovoľne prestúpime niektoré Božie prikázanie a to myšlienkami, slovami, skutkami alebo zanedbávaním dobrého. Hrešíme, keď porušíme prikázanie lásky, ktoré nás učí milovať Boha nadovšetko a svojho blížneho ako seba samého.